

dem yderligere efter at have hørt det ærede 5te Medlem for Sorø Amt (Johannes Lou) tale om Skønnet, men udfra helt andre Synspunkter. Ogsaa det Parti, jeg tilhører, har kritiseret Skønnet, det er fuldkomment rigtigt, men naturligvis henhører under en Lov af den Art, der her er Tale om, saa mange forskellige Forhold, at der, efter at man har fastsat visse bestemte Beløb, sikkert er Grund til at opretholde en Mulighed for, at Folk, som er stillede paa en ganske særegen Maade, vil kommunal Medvirkning kan faa et Tillæg. Medens altsaa det ærede 23de Medlem for Hovedstaden havde sine Betæneligheder paa dette Punkt, udtrykte det ærede 5te Medlem for Sorø Amt sin Glæde over det kommunale Skøn. Det ærede Medlem omtalte derunder Socialdemokraternes Stilling, min Stilling til Skønnet. Jeg forstaa ikke, at der er noget som helst at mere sig over eller at opholde sig over. Da Alderdomsforsørgelsesloven for ca. 30 Aar siden gennemførtes og overlod alt til det frie Skøn, var det meget forstaaeligt, at Arbejderklassen sagde: Det bliver der vist ikke meget ud af med de Sogneraad og de Byraad, vi har. Under en Tilstand, hvor den privilegerede Valgret var i høj Grad herskende, kunde de ikke vente megen Indflydelse paa Uddelingen af Understøttelser til de gamle. Det vil ogsaa fremgaa af den Statistik, som foreligger over Understøttelsernes Størrelse; undersøger man den, vil man se, at Skønnet den Gang var væsentligt anderledes, end det er blevet, efterhaanden som de kommunale Raad er omdannede. Jeg har derfor ikke Grund til at ønske den Bemærkning skjult, som jeg har fremsat i en Pjece, og som det ærede 5te Medlem for Sorø Amt fremdrog: at Skønnet er der ikke længere den samme Grund til at frygte som tidligere; efter at den privilegerede Valgret er ophævet, og de Klasser, der her er Tale om, har kunnet skaffe sig Indflydelse gennem Valgretten. Det er saare ligetil, og det er sikkert fuldkomment rigtigt, Kendsgerningerne viser, at det er rigtigt. Det Skøn, som nu udøves omkring i de kommunale Raad, hvor Underklassen har gjort sin Indflydelse tilstrækkelig gældende, er væsentlig anderledes end tidligere. Derfor har jeg heller ikke haft Grund til at nære Frygt for at bevare den Rest af Skønnet, der her er Tale om, og som jeg mener i en vis Tid, under en vis Overgangstilstand, som disse Love maa anses at komme til at gælde for, meget vel fortsat kan eksistere,

Til det ærede 23de Medlem for Hovedstaden skal jeg sige, at det, der er udtrykt i Invalidere Lovforslaget og Aldersrente Lovforslaget med Hensyn til Skønnet, netop er en Bortvenden fra den udstrakte Anvendelse af dette Skøn og en Sikring af visse Understøttelsessatser for disse Invalidere eller gamle paa et Retsgrundlag, som Loven fastsætter, og kun derudover er der en Adgang til at udøve Skøn, hvor særlige Grunde maatte berettigede til yderligere Understøttelser, end der her er Tale om. Det er meget muligt, at der kan være Kommuner, hvor de paagældende Invalidere, der maatte trænge dertil, vil have vanskeligt ved at faa noget ud af dette Skøn, men paa den anden Side tror jeg dog, at en stor Del af Landets Kommuner nu er styrede saaledes, at der ikke kan være Tvivl om, at Skønnet vil blive udøvet paa en retfærdig Maade.

Det ærede Medlem gjorde ogsaa nogle Bemærkninger med Hensyn til Invaliditetsretten og mente, at man maaske var i Stand til i saa Henseende at bruge Arbejderforsikrings-Raadet og undgaa den særlige Ret, der er Tale om her i Lovforslaget, en særlig Instans til Bedømmelse af Invaliditeten. Jeg tror ikke, at det er rigtigt. Arbejderforsikrings-Raadet er jo sammensat med særlig Hensyntagen til den Gerning, det har, nemlig Bedømmelsen af Skader ved Ulykkestilfælde. Der anvendes visse Specialister fra Lægekredse, og der er taget visse Hensyn ogsaa ved Valg af de andre Medlemmer, saaledes at de i særlig Grad skal kunne bedømme den Art af Sygdomme og Krævene paa Grund af saadanne Ulykker som dem, Arbejderforsikrings-Raadet beskæftiger sig med. Jeg tror, at man maa erkende, at det her drejer sig om en Bedømmelse paa et helt andet Omraade, af helt andre Arter af Sygdomsinvaliditeter og Følgerne af disse, og at Sættningen af Invaliditetsretten derfor formentlig bør være en anden, og at det utvivlsomt ogsaa er den bedst virkende Fremgangsmaade at lægge disse Opgaver over paa en selvstændig Ret. Vi har gjort os Umage for ikke at paabyrde Samfundet en meget stor Invaliditetsret, har søgt at holde os indenfor de snævrere mulige Grænser. Jeg tror, at man vil være i Stand til at komme igennem Bedømmelsen af disse Sager med den Ordning, der her er foreslaaet.

Dernæst talte det ærede Medlem om det Bidrag, som det er foreslaaet i Lovforslaget, at Arbejdsgiverne skal yde, og